

Hockeyn haastattelemat asiantuntijat nostivat poikkeuksetta Tuukka Raskin Suomen nuorten toivojen listalle. Savonlinalaislähtöinen Rask hyppäsi toissakaudella C-junioreiden ykkösdivisioonasta A-nuorten SM-sarjaan. Seuraavakin loikka on pitkä.

Rohkea Rask

TEKSTI JA KUVA: RISTO PAKARINEN

ILVEKSEN AAMUHARJOITUKSET ovat päättymäisillään. Maalivahtivalmentaja Arto Koivisto keskustelee kahden maalivahdin kanssa Tapparann puoleisen päädyn maalin edessä, samaan aikaan kun kenttäpelaajat luistelevat sähkökästi miniviivat.

Harjoitukset ovat päättyneet ja suurin osa pelaajista katoaa pukuhuoneeseen. Ilveksen mestaruusviirien puoleiseen päätyyn jää kuitenkin muutama pelaaja vielä syöttölemään ja – kun toinen maalivahti asettuu maalin suulle – laukomaan.

Kun Steve Kariya ja Cory Murphy ovat upottaneet rannelaukauksensa kolmesta metrillä, maalivahti tuntuu keskittyvän tavallista paremmin Sami Heleniuksen yritykseen. Ja kun kiekko napsahtaa hänen hankaansa, hän nostaa kasvosuojuksensa otsalleen ja luistelee voitonriemuisesti vaihtoaitioon.

Heleniuskin nauraa. »Yksi kolmesta – ihan hyvin«, hän huutaa maalivahdin perään.

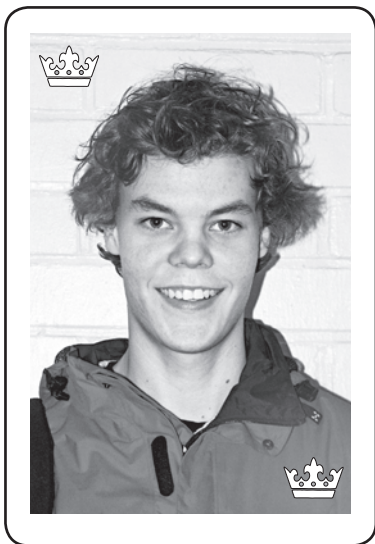
Kun Helenius lähti ensimmäisen kerran Calgary Flamesin leirille syksyllä 1994, Tuukka Rask oli 7-vuotias savonlinalaispoika, joka ihaili SaPKO:n maalia vartioinutta kummisetäänsä, Jussi Huttusta.

Kun Helenius tuli takaisin Pohjois-Amerikasta viime kaudella, 16-vuotias Rask oli juuri muuttanut Savonlinnasta Tampereelle ja pelasi A-nuorten SM-sarjaa.

Nyt he ovat joukkuetovereita.

Tuukka Rask on saapunut 20-vuotiaiden maajoukkueen turnausmatkalta Ruotsista edellisenä iltana, mutta väsymys ei tunnu kaveria painavan. Väsymys ei paina, kun peli kulkee ja nyt Raskilla oli syytä myhäillä tyytyväisenä.

Hän pelasi neljän maan turnauksessa

kaksi ottelua, Tshekkiä ja Ruotsia vastaan. Suomi voitti Tshekin ja hävisi Ruotsille rangaistuslaukauskisassa.

Rask päästi kummassakin ottelussa yhden maalin ja on vahvasti ehdolla Suomen MM-joukkueeseen vuodenvaihteen nuorten MM-kisoihin.

Marraskuun lopussa Ilveksen A koh-tasi Jokereiden A:n. Tuukka Rask vastaan Joonas Hallikainen, parin viikon takainen maajoukkuetoveri, ja alle 20-vuotiaiden maajoukkueen toinen maalivahti.

Rask torjui eleettömän varmasti – kai-ken. Ilves voitti 9-0, Hallikainen jätti maalinsa viiden takaiskun jälkeen. Katsomon lukuisat scoutit nyökkäilivät tyytyväisinä Raskin torjuntujen jälkeen.

Ilves löysi Tuukka Raskin alle 16-vuoti-aiden maajoukkueesta pari kautta sitten, monen muun lailla. Kun Raskille alkoi tulla tarjouksia siirtyä Savonlinnasta liigapaikka-kunnalle, ei hän epäroinyt hetkeäkään.

»16-vuotiaiden maajoukkue pelasi joulu-

kuussa 2002 kolme kertaa Ruotsia vastaan. Pelasin kaksi matsia ja päästin niissä vain yhden maalin. Sen jälkeen alkoi soittoja tulla«, Tuukka Rask muistelee.

»Soittoja tuli aika paljon, joten tiesin, että kiinnostusta oli. Minä päätin aika nopeasti, että totta kai lähdän Savonlin-nasta pois saman tien. Vanhemmat tietysti miettivät asiaa ja yrittivät etsiä parhaat mahdolliset vaihtoehdot. Tarjolla oli Turku ja Helsinkiäkin, mutta minulle Tampere oli ykkösvaihtoehto. En osannut oikein odotella mitään väräyssoittoja, sillä pelasin silloin C-nuorten ykkösdivaria, enkä ajatel-lut pelaavani seuraavalla kaudella A-nuorten SM-liigaa«, hän jatkaa.

Aivan oikein.

Rask pelasi C-junioreiden ykkösdivaria, mutta pääsi maajoukkuekomennuksen-sa jälkeen SaPKo:n edustusjoukkueen harjoitusrinkiin ja pelasikin pari ottelua. Silti loikka seuraavaksi kaudeksi Ilveksen A-nuoriin ja liigajoukkueen harjoituksiin tuntuu huimalta.

»Heh heh, kyllä se hyppäys näin jälkeen-päin ajateltuna varmasti ulkopuolisista näytti aika suurelta. Mutta ei se pelatessa tuntunut niin pahalta. Totta kai peli oli nopeampaa ja laukaukset kovempia, mutta olin ehtinyt tottua siihen SaPKo:n kauden lopussa«, Rask sanoo.

»Keväällä kävin sitten Ilveksen liigaleiril-lä. Nopeastihan siihen tottuu«, hän sanoo myhäillen.

Määrätietoisella Raskilla on Ilveksen kanssa kevääseen 2006 ulottuva sopimus ja sinne saakka ulottuvat myös hänen konkreettisimmat tavoitteensakin: päästä pelaamaan liigassa vakituisesti.

Se on Raskin mielestä aivan realistinen tavoite – onhan SM-liigassa ennenkin nähty

18-vuotiaita maalivahteja. Kauempana siintää NHL.

Ilveksen maalivahtivalmentaja Arto Koivisto muistuttaa, että kyse on vielä maalivahtilupauksesta.

»Ensinnäkin pitää muistaa, että Tuukka on jo nyt saanut ikäisekseen paljon«, Koivisto sanoo. »Hän oli alle 18-vuotiaiden maajoukkueessa vuotta nuorempana ja nyt on pelannut 20-vuotiaiden maajoukkueessa. Sanoisin, että etenemme aivan aikataulun mukaan«.

»Tuukka on kuitenkin pelin kaikilla osaluilla – teknisesti, taktisesti ja henkisesti – ikäisiään pidemmällä ja hän tavoittelee tosissaan paikkaa alle 20-vuotiaiden MM-joukkueessa. Kun kuitenkin on kyse 17-vuotiaasta pelaajasta, hänestä löytyy paljon kehittämistäkin«, Koivisto sanoo.

Tuukka Raskilla on nykyaikaisen maalivahtin mitat – hän on nyt 187-senttinen – ja kun maalivahtipeli on muuttunut kiekon vangitsemisesta maalin peittämisspeliksi, Raskin isosta koosta on hyötyä. Rask on Koiviston mukaan myös motorisesti lahjakas urheilija, ilman sitä hyväksi maalivahdiksi ei kehitytäkään.

»Pitää myös muistaa, että on iso askel muuttaa yksin asumaan uuteen kaupunkiin ja päästä liigarinkiin harjoittelemaan. Tuukka pitää jalat maassa ja etenee nöyrästi urallaan. Tavoitteet ovat korkealla niin kaukalossa kuin sen ulkopuolellakin«, hän sanoo.

Jääkiekkomaailmassa toistellaan mielellään sananparsia ja fraaseja. Erään mukaan maalivahtit ovat ihmistyyppeinä hieman erilaisia. Tuukka Rask tuntuu pitävän sitä kohteliaisuutena.

»Onhan maalivahtin rooli joukkueessa ihan erilainen kuin muilla. Paineet on ko-

vat, sillä maalivahtin jokainen virhe näkyy tulostaululla«, hän sanoo.

Omana vahvuutenaan Rask pitää juuri henkistä kanttia.

»Aika paljon on kiinni päästä. Maalivahdilla on aina kovat paineet, mutta varsinkin nyt, kun olen nuori ja tiedän, että scoutit istuvat katsomossa ja tarkkailevat. Sitä ei voi kuitenkaan jäädä miettimään vaan yritän keskittyä pelaamiseen – lahjoja kuitenkin on«, Rask sanoo juuri niin itsevarmasti kuin asian voi tyylikkäästi sanoa.

RASK SAI TESTATA henkisen kanttinsa kestävyyttä kauden ensimmäisessä SM-liigaottelussaan. (Tätä kirjoitettaessa hän on pelannut neljässä liigaottelussa).

Tuukka Rask pääsi ensimmäisen kerran avauskokoonpanoon Ilveksen kymmenennessä ottelussa, vieraisissa HIFK:ta vastaan. Ensimmäisen kerran petolauma ulvoi jo kahden minuutin kohdalla, kun Kim Hirschovitsin maalin takaa heittäjä rystysyöttö kimposi puolustaja Ville Koistisen mailasta etukulmasta sisään.

»Eiväthän kaikki tietenkään nähneet, että kiekko pomppasi oman puolustajan mailasta ja maali laitettiin nuoren maalivahtin piikkiin«, Rask sanoo.

Ensimmäisen erän torjunnat: Stathos, HIFK 3, Rask, Ilves, 15.

Ensimmäisen erän maalit: HIFK 2, Ilves 0.

Koko ottelussa Raskille merkittiin 38 torjuntaa.

HIFK voitti ottelun 6-1.

»Maalejahan tulee, eihän sille voi mitään. Olen oppinut keräämään itseni ja yritän vain keskittyä seuraavaan kiekkoon. Ihan pikkupoikana mailat ja kaikki varusteetkin saivat kyytiä maalin jälkeen, mutta

ei enää. Olen kyllä rauhoittunut, vaikka temperamenttinen olenkin,» Rask sanoo.

»Taisin olla 11, tai 12 kun pelasimme isät vastaan pojat –pelin Savonlinnassa. Me hävisimme sen noin 10-5 ja heh, ensin kaadoin maalin ja sitten potkaisin luistimella laitaan, niin, että terä jäi siihen kiinni. Isä sai tulla irrottelemaan«, hän nauraa.

TÄLLÄ KAUDELLA Rask on saanut keskittyä harjoitteluun. SM-liigassa hän on marraskuun loppuun mennessä pelannut neljä ottelua ja nuorten SM-liigassa kymmenkunta. Onneksi harjoitteleminenkin maistuu nuorukaiselle.

»Olen aina treenannut paljon, pikkupoikanakin pelasimme poikien kanssa talvisin viisikin tuntia päivässä. Sieltä se varmaan lähtee. Olihan meillä tietenkin maalivah-tiharjoituksiakin, ja sieltä olen saanut perusopit. Halu kehittyä on kuitenkin urheilijalle kaikkein tärkein ominaisuus«, hän sanoo.

»Tällä hetkellä en pelaa niin paljon kuin haluaisin. Haluaisin pelata jatkuvasti, mutta ymmärrän tietenkin, että en voi pelata kaikkia pelejä. Pelaan, kun saan. Pitää yrittää näyttää valmennusjohdolle, että olen tarpeeksi hyvä. En tykkää, mutta ei se haittaakaan, kun olen vielä vasta 17. Saan pelata kuitenkin A-junioreissa«, hän sanoo.«

»Positiivista on, että saa harjoitella liigan mukana, jo se kehittää.«

Toissakaudella C-nuorten ykkösdivisioonaa pelannut Rask on nyt nuorten SM-sarjan maalivahtitilaston ykkönen. Hän on päästänyt keskimäärin vain 1,67 maalia per ottelu ja on torjunut 94,34 prosenttia laukauksista.

Parissa vuodessa on tapahtunut paljon.

»Kyllä sitä nopeasti oppii, kun pelin vauhti kovenee ja huomaa menevänsä tilanteisiin väärin«, Rask sanoo ja virnistää.

»Huomaan vielä nykyisinkin, että ihan kaikkia vanhoja juttuja en voi enää tehdä. Vielä vuosi sitten pelasin koko ajan jäässä, mutta liigassa ja A-nuorten SM-liigassa pitää pysyä pidempään pystyssä ja odottaa aivan viime hetkeen, ennen kuin tekee oman ratkaisunsa. Pelaajat ovat tällä tasolla niin paljon fiksumpia«, hän sanoo.

Vaikka Rask onkin asettanut tavoitteensa korkealle, hän ainakin yrittää olla myös realisti. SM-liigapaikka tulee, jos on tul-lakseen, eikä hän vielä voi olla liigan paras maalivahti.

»En olen ihan täysin tyytyväinen omiin peleihini liigassa, parannettavaa on. Ei ole ollut aivan helppoa lähteä pelaamaan, ja ymmärrän toki, etten voi saman tien olla liigan paras. Pelissä on paljon opittavaa«, hän sanoo.

»Mutta on siellä koppejakin tullut.«

Maalivahtivalmentaja Arto Koiviston mukaan Raskin päähuomio on tällä kaudella vielä A-junioreiden peleissä.

»A-junioreissa Tuukka pystyy omalla panoksellaan voittamaan joukkueelle otteluita. Ihan sillä tasolla hän ei vielä SM-liigassa ole. Jos Ilveksen peli kulkee, se ei häviä, kun Tuukka on maalin suulla, mutta hän ei vielä pysty pitämään joukkuetta yksin voitossa kiinni. Se askel on vielä otettavana«, Koivisto sanoo.

Askel? Rask on tottunut loikkimaan.